

[Indenrigsministeren.]

højtærede justitsminister. Jeg ved af erfaring, at justitsministre trænger til mest mulig opmuntring.

Til det ærede medlem hr. Langkilde skal jeg sige, at vi naturligvis vil forsøge at fremskaffe oplysning om, i hvor vid udstrækning bestemmelsen om tvangsindlæggelse til behandling af personer angrebet af kønssygdom er bragt i anvendelse. Det må kunne oplyses ved henvendelse til embedslægerne.

Det ærede medlem gjorde en bemærkning om det lovtekniske. Det giver mig anledning til at sige, at det skal jeg i høj grad være opmærksom på. Det er klart, at hvis lovforslagets tekst blot havde bestået i en opremsning af forlængelsesbestemmelser, var det ligegyldigt, om de stod der. Men jeg giver det ærede medlem ret i, at når der ved en af bestemmelserne i mellemtiden er sket en lille ændring, kan meget tale for, at den lov skulle være nævnt i indledningen til lovforslaget.

Det ærede medlem fru Grethe Philip ønskede i et udvalg — og det samme, forstod jeg, ønskede det ærede medlem hr. Poul Dam — at diskutere spørgsmålet om, hvorvidt oplysningsvirksomheden på dette område er tilstrækkelig udbredt. Jeg forstod, at man i den forbindelse ønskede — det blev også nævnt af det ærede medlem hr. Albertsen — at diskutere, om man kunne intensivere seksualundervisningen i skolerne. Jeg er naturligvis særdeles villig til at drøfte disse spørgsmål.

Det ærede medlem fru Anne Feldt-Rasmussen, hvem jeg også takker for tilslutning, spurgte direkte, om det var muligt at forebygge gennem oplysning ved henvendelse — jeg forstod til den kreds af personer, det drejer sig om. Det tror jeg bliver meget svært. Det er meget tilfældigt, hvem der bliver ramt af disse sygdomme. Men det er klart, at det er et problem, som vi kan se på og diskutere.

Jeg takker for modtagelsen af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Albertsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om almindelig arbejderbeskyttelse. (Vedrørende lastning og losning af skibe).

(Lovforslaget (nr. 68) findes i tillæg A. sp. 863, fremsættelsen i tidenden sp. 1887).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Anker Jørgensen: Det lovforslag, som den højtærede arbejdsminister har fremsat om losning og lastning af skibe, er meget overskueligt og indeholder næppe særlige problemer; det går ud på at udvide arbejderbeskyttelseslovens bestemmelser til også at omfatte arbejdet med losning og lastning om bord i skibe. Som det er nu, omfatter loven jo kun arbejdet på land, mens arbejdet på skibene er underkastet skibstilsynet.

En lovændring er nødvendig, for at der kan udarbejdes et regulativ for losning og lastning, i hvert fald hvis et regulativ skal omfatte det samlede losnings- og lastningsarbejde. Det er ikke hensigtsmæssigt, at loven, som den er nu, begrænser sig til kajkanten.

Det har på forskellig måde vist sig uheldigt, at det omtalte havnearbejde sorterer under to væsener eller to institutioner, og med denne lovændring vil vi altså kunne komme frem til, at ét regulativ kan omfatte hele dette arbejde. Vi skal naturligvis være opmærksom på, at netop havnearbejde er et arbejde, der har en stor ulykkesrisiko, og dette til trods for at parterne sammen gør en stor indsats for, at ulykkesrisikoen nedsættes, bl. a. gennem havnearbejderskolen, som afholdes inden for rammerne af loven om uddannelse af ikke-faglærte. Jeg tror, det vil være rigtigt i denne forbindelse at understrege, at der allerede har fundet et ganske godt sam-

[Anker Jørgensen.]

arbejde sted med henblik på det regulativ, hvis udførelse i livet det foreliggende lovforslag skal sikre, idet parterne har samarbejdet om det udkast til regulativ, som netop forudsætter den foreslåede ændring af loven.

Jeg skal ganske enkelt på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale, at arbejdsministerens lovforslag tiltrædes.

Den højtærede arbejdsminister har i sin skriftlige fremsættelse været inde på tanken om en mere almindelig revision af arbejderbeskyttelseslovens bestemmelser, d. v. s. en ajourføring af den efterhånden 10 år gamle lov. Den højtærede arbejdsminister oplyser, at han regner med i næste folketingsår at kunne fremsætte et lovforslag om ændringer i denne lov. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke glæde over, at denne revision er på trapperne, og at den snart kan blive en realitet. Arbejdsmarkedets parter har nemlig også arbejdet meget alvorligt netop på en almindelig revision af arbejderbeskyttelsesloven, og selv om det ikke er lykkedes på alle områder, så har man i hvert fald, hvor man i grupper på specielle områder har forhandlet om disse ting, i væsentlig grad arbejdet sig frem til enighed, således at man kan komme med en indstilling til lovgivningsmagten og til den højtærede arbejdsminister. Vi skulle altså have gode muligheder for at få en god revision igennem.

Enggaard: Det fremsatte lovforslag om ændringer i loven om almindelig arbejderbeskyttelse tilsigter at skabe lovmæssig hjemmel for bestemmelser på et af de områder, der ligger på grænsen mellem arbejdstilsynets og skibstilsynets ansvarsområder.

I 1954, da den nuværende lov blev vedtaget efter flere års besværligt arbejde, blev arbejde i skibe blandt andre ting undtaget fra lovens bestemmelser. Dette var begrundet i ønsket om at skabe en sikker grænse mellem de to tilsynsmyndigheders områder.

Kajkanten er altså i dag denne grænse. I praksis kan man imidlertid i en række rækker tilfælde konstatere, at grænsen ikke er så klar endda, måske i en hel del tilfælde heller ikke særlig hensigtsmæssig. F. eks. er der forekommet en række ulykkestilfælde, hvor en kran el. lign. fra havnens område har forårsaget ulykker om bord i skibe; det omvendte er også tilfældet. Derfor bliver en række tilfælde behandlet i første instans af den tilsynsmyndighed, der ikke har ansvaret for det materiel, der er årsag til ulykken. Sagen må så senere oversendes til den anden tilsynsmyndighed. Dette er hverken særlig praktisk eller særlig befordrende for sagens gang, uanset at der, således om jeg er bekendt med, i dag eksisterer et godt samarbejde mellem de to tilsynsmyndigheder.

På baggrund af den meget beklagelige ulykkesstatistik på dette område — i fjor var der således her i landet 107 tilfælde, hvoraf 3 med dødelig udgang alene på kajområdet, og der var ca. 50 pct. flere om bord på skibene — er det efter min opfattelse meget væsentligt, at de ydre rammer for tilsynet er i orden. Den aktuelle baggrund for dette lovforslag er netop et bevis på dette synspunkts rigtighed. Efter lovens vedtagelse i 1954 blev der i 1955, så vidt det er oplyst for mig, nedsat et udvalg af de berørte parter for at udarbejde et regulativ for lastnings- og losningsarbejdet. Det er naturligvis meget ønskeligt, at der gælder det samme regulativ såvel på land som om bord på skibene.

Til sagens formål, nemlig at skabe lovmæssig hjemmel for et sådant fælles regulativ, er venstre positivt indstillet. Vi vil medvirke til, at grundlaget for et fælles regulativ hurtigst muligt kan tilvejebringes. Det må imidlertid være tilladt mig i denne forbindelse at udtrykke håbet om, at der ikke findes andre lige så væsentlige arbejdsområder, hvor udarbejdelse af fællesregulativ for arbejdet varer 10 år alene for udvalgsarbejdets vedkommende.

Det fremgår imidlertid af ministerens

[Enggaard.]

bemærkninger til lovforslaget, at man alene tilsigter en løsning af hjemmelspørgsmålet, således at der ikke med lovforslaget er tilsigtet nogen forrykkelse af den bestående arbejdsfordeling mellem skibstilsynet og arbejdstilsynet. Efter det, jeg har sagt om det tvivlsomme i hensigtsmæssigheden af den nuværende skillelinje mellem arbejdstilsyn og skibstilsyn, vil det være forståeligt, at jeg gerne vil spørge den højtærede arbejdsminister, om bemærkningerne til lovforslaget om den uændrede skillelinje mellem de to tilsynsmyndigheder er udtryk for, at ministeren finder denne opdeling hensigtsmæssig. Ikke mindst på baggrund af, at ulykkesstatistikken for Norge og Sverige udviser et noget andet billede af fordelingen af ulykker henholdsvis på kaj og om bord på skibene, vil jeg gerne udtrykke ønsket om, at dette spørgsmål kan blive drøftet i et udvalg.

Af hensyn til lovforslagets konkrete formål er det naturligt at gennemføre dette udvalgsarbejde så hurtigt som muligt, sådan at det hårdt savnede direktiv om arbejdet ved lastning og losning kan se dagens lys inden lovens 11 års fødselsdag.

Hindkjær Pedersen: Loven om almindelig arbejderbeskyttelse af 11. juni 1954 omfatter transportvirksomhed, herunder lastning og losning i almindelighed. Den angår dog ikke den del af lastnings- og losningsarbejdet, der for skibes vedkommende udføres om bord. Et udvalg, der i henhold til arbejderbeskyttelsesloven er nedsat, har udarbejdet et forslag til regulativ for lastning og losning af skibe. Et sådant regulativ må, hvad angår arbejdet om bord, søge hjemmel i to af søfartslovene, og hvad angår arbejde, der udføres i land, søge hjemmel i arbejderbeskyttelsesloven. De førstnævnte love henhører under handelsministeriet, sidstnævnte under arbejdsministeriet. Det er derfor rimeligt at søge dette forhold ændret.

Det fremgår af den højtærede arbejdsministers fremsættelse af det foreliggende lovforslag, at alle interesserede parter har ønsket det nu udarbejdede regulativ for lastning og losning af skibe sat i kraft snarest muligt. Det fremgår imidlertid ikke, om man også har været enig om at søge lovhjemmel i arbejderbeskyttelsesloven fremfor i sølovene,

hvilket heller ikke har været tilfældet. Søfartskredse har ønsket lovhjemmel sikret i søfartslovene. Resultatet er imidlertid blevet, at denne hjemmel er søgt sikret i arbejderbeskyttelsesloven, og man har fra søfartens side følt sig sikret gennem den bemærkning til lovforslaget, hvor der står, at dette lovforslag ikke tilsigter en ændring i den bestående arbejdsdeling mellem skibstilsynet og arbejdstilsynet. Det er muligt, at det er mest naturligt at søge den ønskede hjemmel som angivet i lovforslagets bemærkninger i arbejderbeskyttelsesloven, men det må være en forudsætning, synes jeg, at en sådan hjemmel ikke ændrer noget ved det forhold, at det stadig er statens skibstilsyn, der har tilsynet med de laste- og lossegrejer, der tilhører skibet. Det fremgår som sagt af bemærkningerne til lovforslaget, at en forrykkelse af arbejdsdelingen mellem de to tilsyn ikke er tilsigtet. Dette fremgår også af, at der med hjemmel i lovens § 47, stk. 3, er udarbejdet et udkast til samarbejdsregulativ mellem disse to tilsyn. Såfremt et sådant regulativ sikrer mod forrykkelse af den bestående arbejdsdeling mellem de to tilsyn, kan jeg støtte det fremsatte lovforslag.

Jeg har visse forudsætninger for at vide, at arbejdet med lastning og losning af skibe er et arbejde, der ofte er forbundet med stor risiko, og det forekommer mig derfor meget vigtigt, at lovforslaget får en hurtig behandling i det høje ting. I erkendelse heraf skal jeg på mit partis vegne tilsiige en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Grethe Philip: Det radikale venstre finder det ønskeligt, at man nu giver havnearbejderne den beskyttelse, der ligger i et nyt regulativ om lastning og losning af skibe, og vi kan give tilsagn om støtte til lovforslaget.

Vivike: Jeg kan kun være tilfreds med, at havnearbejderne kommer ind under loven om almindelig arbejderbeskyttelse, og at der nu er udarbejdet regulativ med regler om samarbejdet mellem arbejdstilsynet og skibstilsynet. Men uanset, at man har udarbejdet dette regulativ, vil det dog fortsat være sådan, som det blev skildret af det ærede medlem hr. Enggaard, at så snart

[Vivike.]

dele af en kran er svunget ind over lønningen af et skib og der sker noget med disse dele, sorterer det ikke under arbejdstilsynet, men derimod under skibstilsynet. Jeg tror nok, det bliver nødvendigt at følge udviklingen og senere komme frem til en fornyet behandling af disse forhold.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at nævne konventionen til beskyttelse af havnearbejdere under lastning og losning, som der blev vedtaget udkast til på arbejdskonferencen i Genève i 1929, og den blev senere ændret i 1932; der er imidlertid det særlige ved det, at denne konvention har Danmark endnu ikke ratificeret, og jeg kunne ønske at spørge den højtærede minister, om ikke han mener, det snart var på tide, at vi fik ratificeret denne konvention.

Bækgaard: Som en af de tidligere ærede ordførere sagde, er det jo et let overskueligt lovforslag, så der er ikke grund til at snakke meget mere om det. Vi kan anbefale det.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslaget. Jeg er helt enig i de synspunkter, der er kommet frem fra de forskellige ordførere, at det er påkrævet, at der nu skabes yderligere sikkerhed for havnearbejderne og for andre, som har med arbejdet om bord eller på land at gøre, og det skulle bl. a. denne beskedne lovændring give mulighed for.

Jeg er også enig i, at en revision af den gamle lov er påkrævet på adskillige områder, og gennem længere tid er der foregået et arbejde hermed. Der forhandles organisationerne imellem, og det er sådan, at arbejdsrådet har nedsat et særligt lovudvalg, som beskæftiger sig med en meget omfattende gennemgang af de 3 arbejderbeskyttelseslove, som blev vedtaget i 1954.

Det er rigtigt, som det er anført, og det er vigtigt, at det samme regulativ gælder både for arbejdet på land og for arbejdet om bord, og jeg vil gerne her bekræfte som svar på de spørgsmål, som har været stillet af forskellige ærede ordførere, at den omstændighed, at man samler det her i ét regulativ, ikke betyder nogen forryk-

kelse af arbejdstilsynets og skibstilsynets kompetence.

Det spørgsmål er rejst, om det er hensigtsmæssigt at gøre det på denne måde, og herom vil jeg dog gerne sige, at alle berørte parter har været enige om, at det, som forholdene nu engang er, er hensigtsmæssigt. Jeg vil også gerne sige, at der direkte er taget skridt til, at dette tilsyn skulle kunne foregå på en gnidningsløs måde. Der er allerede udarbejdet udkast til en samarbejdsaftale mellem arbejdstilsynet og skibstilsynet, og der står i dette udkasts § 2, hvis jeg må citere ganske kort:

„Tilsynet med landfaste anlæg samt udstyr og hjælpemidler, som hidrører fra land, føres af arbejdstilsynet, mens tilsyn med udstyr og hjælpemidler, som hidrører fra skibet, føres af statens skibstilsyn.“

Hvorvidt man så senere på et eller andet tidspunkt, når man har indhøstet erfaringer på det grundlag, som nu forhåbentlig skabes, skulle kigge på tingene igen, er noget, man senere kan vende tilbage til, men det er rigtigt, at der er enighed om, at det er skibstilsynet, som skal udøve tilsynet om bord.

Det ærede medlem hr. Vivike spurgte direkte om grunden til, at ILO-konventionen endnu ikke er ratificeret her i landet. Heroverfor kan jeg sige, at en af grundene er den, at vi skulle have disse forhold klaret, som behandles i øjeblikket i det høje ting. Der er visse andre problemer, som ikke er endeligt afklaret endnu, men jeg tror, vi kommer et skridt på vejen mod en ratifikation af denne internationale konvention, når dette forslag er vedtaget. Men som sagt, der ligger et par andre problemer, som vi også overvejer, og jeg håber, det ikke varer længe, før vi har klaret dem også, således at konventionen kan ratificeres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anker Jørgensen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlemmer af folketinget A. C. Normann, Baunsgaard, Kirkegaard, Helveg Petersen, Else-Merete Ross og Skytte har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændringer i beskatningen af faste ejendomme.

Medlem af folketinget Sigsgaard har meddelt mig, at han ønsker til indenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren oplyse, hvornår det forventes, at det af ministeren den 18. juni 1963 nedsatte udvalg vedrørende civile arbejdspligtiges beskæftigelse m. v. vil kunne afslutte sit arbejde?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkomende spørgetid.

Medlem af folketinget Chr. R. Christensen har meddelt mig, at han ønsker til landbrugsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren inden 15. marts fremsætte lovforslag, hvorefter indehavere af ejendomme, hvorpå der hviler jordrente-forpligtelse til staten, bliver berettigede til at få denne forpligtelse afløst mod indbetaling af en fast købesum?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkomende spørgetid.

Medlem af folketinget Lysholt Hansen har meddelt mig, at han ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Af hvilke grunde har ministeren uden varsel skærpet reglerne for kontrol ved Gedses og Rødby med udenlandske lastmotorkøretøjers vægt?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkomende spørgetid.

I skrivelse af 28. d. m. anmoder socialministeren om, at der af folketinget må

blive udpeget 4 medlemmer, der skal have sæde i folketinget, til at indtræde i det i § 12 i lov om mødrehjælpsinstitutioner, jfr. lovbekendtgørelse af 24. august 1956, omhandlede tilsynsråd.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (A. C. Normann): Herved har jeg den ære på det radikale venstres vegne at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om ændringer i beskatningen af faste ejendomme.*

Forslaget er, som det fremgår af bemærkningerne, affødt af en udvikling, hvorunder ejendomsbeskatningen til staten efterhånden er kommet til at spille en minimal rolle i forhold til de øvrige statsindtægter. Samtidig har det for forskellige kommunegrupper voldt stigende vanskeligheder at tilvejebringe en rimelig fordeling af de kommunale skattebyrder.

Det er også det radikale venstres principielle synspunkt, der vist efterhånden deles af mange i det høje folketing, at de såkaldte „faste skatter“ bør lignedes på grundværdierne og ikke på bygningsværdierne. Vi ser derfor gerne den del af bygnings-skylden, der endnu ikke er under afvikling, afskaffet trinvis på samme måde som hovedparten af den kommunale bygnings-skyld, der jo er fikseret, og som aftrappes ned til 0 over en 28 års periode.

Samtidig ser vi gerne overvejet, om man kan finde en praktisk form for helt at rydde bordet for al bygnings-skyld ved, at de særlige dækningsafgifter af nogle statsejede bygninger samt af visse privatejede hoteller, fabrikker og andre forretningsbygninger blev lagt på grundene i stedet for som nu på forskelsværdien.

Vi finder det af flere grunde, hvoraf enkelte er nævnt i de bemærkninger, der ledsager forslaget, rimeligt, at det er kommunerne, der får provenuet af grundskylden. Jeg forstod under behandlingen i forbindelse med grundstigningsskyldens afskaffelse for nylig, at denne opfattelse deltes af et overvejende flertal her i tinget, og jeg adviserede dengang i udvalgsbetænkningen, at vi ville tage initiativ til en sådan ændring.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.